

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Det er den daglig trøst, hvormed

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Det er den daglig trøst, hvormed", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg.* - 1953, 1951-56, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-workid70842/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

8. Lad dem gandske mig forjage,
Himlen skal mig ingen tage,
Har jeg ikke steen og stok,
Himlen er mig lige nok.

9. Verden! jeg dig glad forlader,
Hvad du agter høyl, jeg hader,
Tag det alt medhaar og hud,
Lad mig kun beholde Gud.

10. O Gud! vil du min kun blive,
Maa alt andet gierne drive,
Skal og graven skiuile mig,
Gierne! naar jeg har kun dig.

Nr. 155.

Det er den daglig trøst, hvormed
Jeg underfræder al fortred,
Ja synd og død og satan overvinder:
Jeg har min Gud i hiertet fat,
Og himlen er min egen skat,
Hvad flettes mig, naar jeg mig ret besinder?

2. Vil jeg i ordet see mig om,
O, hvor livsalig, mild og from
Er du, min goede Gud! deri at kiende,
Det giver baade siel og mund
Saa mangen daglig fryde-stund,
At jeg min velstand ey kand see til ende.

10. 1: *vil* du] *wiltu* F.

Nr. 155. *FII-F.* 2, 3: *er* du] *esta* F.

8. 3: *steen* og *stok*] vel udtryk for de ringeste jordiske ting. — 8. 4: *Rige*] akkurat, netop eller substansiel; erstatning. — 10. 2: *drive*] fare bort, forsvinde.

Nr. 155. Oversættelse. Mein trost, darmit Ich uecht und tag, A. H. Francke, i J. A. Freylinghausen, Neues geist-reiches Gesang-Buch, Halle 1714, s. 887. Endes ikke hos Schr. Originalens 7. vers er udeladt af Brorson. — 2, 2: *from*] det samme som mild. — 2, 8: *at jeg min velstand ey kand see til ende*] så at jeg ikke kan overskue den rigdom, jeg ejer.

3. Saa sandt Gud boer i himlens sal,
Saa sandt er jeg blant deres tal,
Som kalde ham med ydte: herte fader,
Hand har til mig et faders sind,
Mig slutter i hans forsorg ind,
At intet mig bedrøver eller skader.

317 4. Saa sandt som JEsus er Guds sün,
Og har forløst vort arme kjøn,
Saa sandt kand jeg mig af hans gunst berømme,
Haus kierlighed er saadan brand,
At hand mig aldrig glemme kand,
Min frelse har ham kostet blode-strømme.

5. Saa sandt som Gud den Hellig Aand
I daaben rakte mig sin haand,
Og frelste mig af alle mine synder,
Saa vist hand mig i hiertet boer,
Og giør forsikring ved sit ord,
At Gud mig ret af gandske herte ynder.

6. Den helligste Tre-Enighed,
For hvilken alle throner ned
Med halleluja u-ophørlig falde,
Hand i mit herte har bered
Sin helligdom og blive-sted,
At jeg mig kand hans egen tempel kalde.

7. Saa vil jeg bruge al min tiid
I denne korte lives tiid
Din trofasthed med lyst at overveye,
Men lad mig snart den deel, jeg troer,
Og glædes til paa denne jord,
I himlen faae til evig arv og eye.

6, 6: egentl. egent J2-3, 7, 2: Innes] livets J7.

3, 3: *herte*] kære. — 3, 5: *hans] sin*. — 3, 6: *al]* så at. — 4, 2: *kjærl* (menneske-)slegt). — 5, 4: *saa visi*] indfører efterstigningen. — 6, 2: *throner*] bensonske for en englegruppe, Kol. 1, 16, her vel = engle. — 6, 3: *halleluja*] pris Jah (Jahve), her med tonen på 3. stavelse. — 6, 6: *al]* så at. — 7, 4: *den deel]* alt det. — 7, 5: Meningen er: hvad jeg her på jorden glæder mig til at skulle få i himlen.